

РЕШЕНИЕ

№ 5412

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5647** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. против Решение от 01.04.2020г. на Софийски районен съд/СРС/ по НАХД № 9245 по описа за 2018 година, с което е отменено Наказателно постановление № F370927/23.03.2018 г. издадено от А. К. Г. - Заместник - директор на ТД на НАП - С., с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 /три хиляди/ лева, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител .

Ответникът – редовно призован, чрез процесуалния си представител моли

касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС - потвърдено. Представя отговор на касационна жалба.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде отменено, а НП- потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че жалбоподателят стопанисва търговски обект - магазин "автоцентър" находящ се на [улица] [населено място]. В офиса към автоцентъра се намирала и главната каса на дружеството и работел главният касиер на същото. На 24.01.2018 г. при извършена проверка било констатирано, че в обекта има монтирано и се използва фискално касово устройство-електронен касов апарат с фискална памет /ЕКАПФ/ модел "Д. DP 15 KL" с ИН на ФУ DT 446375 и фискална памет /ФП/ № 02446375, притежаващ функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Проверяващите констатирали несъответствие в касовата наличност в размер на 17 279.66 лв. Част от парите били в пликове, с описи на същите в тях. Свидетелката - касиерката Д. К. дала саморъчни обяснения , в които посочила, че въпросните средства, извън тези, отразени на касовия апарат, представляват парични суми – оборот от другите обекти на дружеството, доставени няколко минути преди проверката от служител на дружеството и чрез куриерски услуги. Направените констатации били отразени в протокол № 0318187/24.01.2018 г.

Фактическата обстановка актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби от търговски обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Срещу съставения АУАН са направени възражения .

На основание така изготвения акт за установяване на административно нарушение, е съставено процесното наказателно постановление, с което е наложена имуществена

санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева на осн. чл.185, ал.2 ЗДДС за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства/Наредбата/.

От правна страна, Софийски районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По съществуването на нарушението, съдът е приел, че жалбоподателят не е извършил такова.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Подобни възражения не се навеждат и от жалбоподателя.

Пред административния съд се излагат доводи за некомпетентност на органа, издал процесното НП.

Видно от приложената към преписката заповед №ЗЦУ-1582 от 23.12.2015г. на ИД на НАП на заместниците на териториалните директори на НАП изрично е предоставено правомощие да издават наказателни постановления по чл.185 от ЗДДС.

Ето защо, съдът приема, че обжалваното НП, чийто автор е Заместник-директор на ТД на НАП С., е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

Настоящия съдебен състав напълно се солидаризира със становището на решаващия съд, че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение.

В оспореното решение е направен задълбочен анализ на събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства, като правилно и в съответствие с доказателствената съвкупност е прието, че констатираната разлика в касовата наличност се дължи на постъпили непосредствено преди започване на проверката средства от други търговски обекти, стопанисвани от дружеството –жалбоподател. Установена е абсолютна идентичност между размера на сумата и тази доставена от куриер на С. и шофьор на дружеството. В хода на съдебното следствие е установено безспорно, че касиерката в продължение на няколко минути е броила банкнотите, поради което не е разполагала с физическа възможност, предвид значителния размер на сумата – над 17 000 лева, незабавно да я въведе в паметта на фискалното устройство.

Обстоятелството, че в случая е ангажирана отговорността на ЮЛ, която се определя в съдебната практика като безвиновна, не ограничава наказващия орган и съда от задължението всякога, при преценка за това налице ли е допуснато нарушение, да установят какво точно действие е извършено, кой го е извършил и виновно ли е сторено. В случая, както правилно е прието и в решението, констатираното не се дължи на виновно поведение на служител на жалбоподателя или на установена

порочна търговска практика, а по-скоро на превратно упражняване на властнически правомощия от страна на контролните органи.

Освен това, съдът намира административното обвинение за недоказано и в частта относно това деянието да е довело до неотразяване на приходи. В хода на съдебното следствие не са ангажирани надлежни доказателства в тази насока – например извършване на продажби, за които да не са издавани фискален бон или касова бележка/фактура. Видно от изготвения констативен протокол, при извършената проверка не е правена контролна покупка.. Ангажирането на достатъчно и надлежни доказателства за касовата наличност и на какво се дължи, е наложително не само за безспорното установяване на нарушението, но и с оглед преценка обществената опасност на конкретното деяние и съобразяване вида и размера на евентуалната санкция.

Ето защо, настоящата инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение, поради което незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

С оглед горните мотиви, съдът приема, че атакуваното решение е правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.

Страните не са заявили претенции за присъждане на съдебни разноски. Ето защо, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.04.2020г. на Софийски районен съд/СРС/ по НАХД № 9245 по описа за 2018 година.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

